

Ngày 31 tháng mười hai

đá tung lâu đài phù phiếm vừa mới xây xong
hát ca trên bãi cát, bàn tay đầy nước biển
chẳng để ý con ốc nhỏ thu mình
vì biết thân phận khi nổi khi chìm
li ti như bọt
mặt trời cười với sóng
ta cười với em
buổi sớm tinh sương

đi lên đồi tìm nhánh hoa nở dại
hoa dại mới là hoa trong trắng
mùa đông cuối năm định tặng cho người
một người vô hình, vô thanh, vô sắc tướng
đã đi cạnh bên ta suốt mấy mươi năm
từng trát phấn, bôi son
vẽ lên những nét vui buồn, thật giả của hư danh, ảo
vọng,
(ai già mà chẳng nói thế ?)
trên khuôn mặt ta, có ai hay thời gian đã đi qua ?

vào rừng tìm mật ong bên dòng suối
bài học nên thơ nhớ lại thuở xa xưa
vài ba thi sĩ gọi là lãng mạn
năm ba chữ đem ra ngâm vịnh
như đứa bé ê a vừa học đánh vần
(may mắn thay, ngôn ngữ em học được chưa thành
quái thai biến dạng)

hy vọng bên ly độc ẩm :
lửa tuổi thông dong
*mong tìm ra chút ngọt ẩm cuộc đời,
rong chơi đâu đó...*

vào nơi xó kẹt của căn phòng nhỏ
chiếc sáo trên tường cạnh khuôn mặt Einstein
có thêm hoa sen cho thêm trang trọng
ngày cuối năm dương lịch
ta cười với ta
sau khi cười với em,
nụ cười cũng như thơ, nói lên tất cả

buổi tối ba mươi một tháng mười hai
mưa lạnh ngoài trời
miên man sương khói...

thy an

đêm 31-12-2017

www.vietnamvanhien.net